

Em dic Marciana, però no tinc antenes ni sóc verda.

Tampoc parlo fent tic-tic-tic, com el forn quan avisa que el pollastre ja és cuit.

Em van posar Marciana perquè vaig néixer un 9 de gener, que és el dia del meu sant i del meu aniversari.

Per tant no vaig venir d'un altre planeta, encara que alguna vegada m'ho pensi...

Un 9 de gener, amb la mare vam anar caminant a casa de l'avi Siro, que viu tot sol.

L'hivern s'havia engolit quasi totes les fulles daurades dels roures del parc, i els núvols s'eixugaven al sol.

Un vent descolorit i fredoluc se'm va acostar tant que va fer que em desapareguessin el coll i les mans.

La mare va trucar tres cops perquè l'avi endevinés que arribàvem. Després va obrir amb la seva clau i va girar cua amb el meu petó.

Vaig clavar-li al fred un cop de porta als morros i vaig córrer al costat de l'avi.

–Mèu, mèu, mèu...

Miolava amb l'orella enganxada a una paret plena de forats!

–Xissssssss! –em va dir amb un dit.

